лежа вредомъ отъ Българската войска. Единъ ужасенъ бой настана. Рицарите, изтовени, измо-
вени на латинците бяха слаба защита противъ острите ~~стрели~~ стрелове и скитъ конете на Българите.
Латинската войска се ~~п~~ставаше отъ сама страхо-
Конниците добила страхъ и ужасъ. Напрежно Бал-
двинъ и конете до бъла се мъчаха съ настръ-
мени дули и съ пренапрежение сила и юначество
да подкрепятъ куража на войниците и да вдъхнатъ духа на
герои въ сърцата ~~на войниците~~ им. Всичко бъше безпо-
лезно, сичко спаде, отъ страна на ужасовати ярости
Почти всичка Латинска войска загина. Конете
до бъла падна мъртви и главата му се завъ-
редъ конете на Бл. Ерб. Самъ Балдвинъ, който
отъ висчината на Константинополнъ примре и
подигра варварски и инчтоорния Българинъ
който искаше да му направи честъ и да му
подкане примирство — самъ тоя горделивий
Грекецъ падна робъ въ ръцете на противника си и
размъ~~ки~~ти синтарчета си за града Търново, пала-
тите си за едно ~~бедно~~ конче въ власътите и
грозни ~~робъ~~ робъ на Българския славенъ градъ.
Тъй се свърши тоя денъ (Сив. 14ти 1205)